

Vegyünk példát a márciusi ifjak bátorságáról

Bauer Boglárka ünnepi megemlékezése

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt ünneplő közönség! Köszöntök mindenkit a március 15-i ünnepségen.

Most vagy soha! Ezzel a címmel jelent meg a magyar filmgyártás eddigi legdrágább alkotása, amely tegnap debütált a hazai mozikban és Petőfi Sándor szemén keresztül mutatja be a forradalom napját. Úgy gondolom, kifejezetten ötletes a címválasztás, hiszen megragadja az események mondanivalóját.

Évről évre összegyűlünk, hogy együtt tisztelgjünk a hősök előtt, teszünk róla, hogy tetteik ne merüljenek feledésbe. De vajon átérezzük az esemény jelentőségét? Vagy csak kijövünk, jobb esetben egy órára átszellemülünk, majd utána hazamegyünk, folytatódik minden a megszokott szerint és feledésbe merül az 1848-49-es szabadságharc jelentősége? Könnyen beleesünk ebbe a hibába, hiszen nehéz megragadni egy történelmi esemény üzenetét. Pedig március 15-nek bőven van hagyatéka, üzenete, amin elgondolkodhatunk, amit beépíthetünk a mindennapjainkba. Nem kell nagy dolgokra gondolni, nem fogok újat mondani, hiszen az összes lehetséges szempontból megvizsgálták, körbejárták, feldolgozták már ezt a történelmi fordulópontot. Mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogyan zajlottak az események a forradalom ideje alatt, és hogyan nőtte ki magát szabadságharcra az egész. Ki ne ismerné a híres neveket, Kossuth, Petőfi, Táncsics, Vasvári vagy Jókai. Ki ne tudná felsorolni a helyszíneket? Pilvax, Nemzeti Múzeum, Landerer nyomdája, vagy a Rádió épülete. Ki ne tudna idézni a 12 pontból vagy a Nemzeti Dalból? Épp ezért én most nem is szeretném felsorolni az eseményeket, nem akarok történelem órát tartani a kedves ünneplő közönségnek. Most vagy soha! Szerintem kifejezetten lényegre törő, hangzatos cím. Cselekvésre, aktivitásra buzdít. Rákay Philip, a rendező azt nyilatkozta „Nekünk kell megcsinálni, mert más úgysem fogja.” Hasonlóan gondolkodhattak a márciusi ifjak is, hogyha ők nem lépnek, más nem fog helyettük. Ez a forradalom és szabadságharc legjelentősebb üzenete, hogy küzdésre, tettekre és kitartásra szólít fel. Hajlamosak vagyunk úgy élni az életünket, hogy sodródunk az eseményekkel, mintha nem is mi irányítanánk az életünk történéseit. Természetesen vannak olyan tényezők, amiket nem tudunk befolyásolni, el kell fogadni, adaptálódni kell hozzájuk. Viszont sok minden van, amire ha egy kicsi erőfeszítést is rászánunk, sokkal előrébb juthatunk, illetve pozitívabb irányba haladhatunk. Ezeket nemcsak közösségi, társadalmi szinten kell érteni, hanem egyénileg is. Rengeteg dolog van, ami a komfortzónánkon kívül esik, eltér a megszokottól, eleinte akár kicsit ijesztőnek is tartjuk, nem merünk belevágni valami újba, számunkra addig ismeretlenbe. Petőfiék a Pilvaxban beszélgetve nem azt a kérdést járták körül, hogy mit veszíthetnek, mi van, ha nem sikerül, hanem azzal foglalkoztak, hogy mit nyerhetnek, ha meglovagolják a forradalmi hullámot, a Népek tavasza adta lehetőségeket. Az ő tetteik, a gondolkodásuk minket is arra tanít, hogy lássuk meg, ha megnyílik egy lehetőség előttünk és éljünk vele. A legkönnyebben úgy tudunk észrevenni új dolgokat, ha beszélünk, kommunikálunk egymással. Egy másik emberrel való interakció során új nézőpontot, szemléletmódot láthatunk meg, ami számunkra addig akár észre sem vett keretrendszerbe helyezhet egy kérdést, vagy adott esetben megerősíthet minket saját meglátásunkban. Ehhez viszont akad egy elengedhetetlen tényező: a nyitottság. Nyitottnak kell lennünk, hogy felismerjük a másik fél nézőpontját. A beszélgetés, a párbeszéd új gondolatokat ébreszt mindkét félben, és ez egy kiemelten fontos eleme az egységnek, a közösség kialakulásának. A kommunikáció közösséget teremt, a társadalom pedig ezen közösségek révén tud fejlődni. Az összetartás, a közösen gondolkodás mintapéldája az 1848-49-es forradalom és szabadságharc, hiszen a márciusi ifjak sem egyedül, a szobájukba elvonulva tervelték ki, hogy mit fognak tenni, majd hajtották végre azt egyénileg. Nem, mertek együtt gondolkodni, ötletelni, akár néha még vitázni is, annak érdekében, hogy együttes erővel hozzák meg a helyes döntést, és jöjjenek rá a megoldásra.

Természetesen ők sem értettek egyet mindenben és voltak önálló gondolataik, de azokat közösen formálták és keltették életre. Nem féltek beszélni egy sürgető témáról, kiállni egymásért, az országukért. Láthatjuk tehát, hogy ilyen sorsdöntő események is szimpla diskurzusokból, eszmecserékből nőttek ki magukat igazán nagyra, jelentőssé. Összefogás, bajtársiasság és kitartás jellemezte a márciusi ifjakat. Vegyünk példát a kiállásukról és bátorságukról. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket!